

כבר יותר מעשור שאנו מטיילות לרוחבה של הודו, ומה חמש שנים אנו זורגות ומלוות טיולי איכות לתת-בשת. בכל טיול כזה אנו נחשפות יחד עם אנשי המקום ונחשפות זיכרון לעורר השראה ולספק חומר לחשיבה...

מסענו האחרון היה לדרום הודו. מסע חוצה שלוש מדינות: מהרשטרה, יאנאטקה וקרנאטקה. ראג'יש הנהג שחיכה לנו בשדה זעופה בבנגלור היה לבוש מדים גנים וצחורים, כמעט כמו השניים שלי שצבצבו מתוך החיך הרחב בו יכל את פנינו. לאחר שירת היכרות צרה, הוא סיפר לנו סיפור קטן ושיקף היטב את מה שהופך למקור ועשוע בהמשך הטיול, אבל כמפגש ראשוני עם אנשי המקום יכול להיות מקור לבלבול ולחוסר בהירות. מדובר מובן בנענוע הראש המפורסם, מצד לא צד - האם זה כן? לא? לא יודע?

ראג'יש אסף פעם לקוח שהגיע הודו בפעם הראשונה. מיד בתחילת הנסיעה, וירא הנוסע שראג'יש יודע יוצר להגיע למחוז הפצו. ראג'יש ענה ואותו נענוע ראש והמשיך בנסיעה. אחר כמה דקות, שוב שאל הנוסע אם הוא יודע את הדרך ונענה, שוב, נענוע ראש. כך חזרה על עצמה אותה תנהלת מספר פעמים, עד שראג'יש נהג, שהנוסע הצליח לבסוף להוציא וחתו משלוותו, אמר: "למה אתה שואל וזתי כל כך הרבה פעמים? הרי כבר גייתי לך שכן". מכאן הבין הנוסע שנענוע הראש הזה, הבלתי הגיוני 'עתיים, משמעותו "כן".

בכדי לחזור להודו, להבין וללמוד זותה, צריך ללמוד להתמסר לסוג אחר של יופי וזמן, לסוג אחר של חשיבה

אם יש גן עדן - כאן הוא

צילומים: באדיבות אסטה וסורנגה - "אופקים"

מסע להודו מאפשר נגיעה בזמן אחר. מגוון התרבויות, הנופים, הדתות, הטעמים והריחות הופכים את המסע להרמוניה של ניגודים. אסטה וסורנגה מזמינות אתכם לדרום הודו

המלכותיות הזו שלטה שושלת מהרג'ות עד לקבלת העצמאות של הודו בשנת 1947. נסיעה ברחבי העיר, החולפת על פני מבנים מעניינים, הציגה בפנינו את מורשת התרבות וההיסטוריה של המקום.

גבעת צ'אמונדי, אשר הפכה לסימן ההיכר של מאיסור, מתנשאת לגובה אלף מ', וממנה השקפנו על העיר שנפרשה לפנינו. בראש הגבעה מתנוסס פסל צבעוני וגבוה של השד מאהישאסורה. האגדה מספרת כי השד הומת על ידי האלה צ'אמונדי במהלך קרב אכורי על הגנת העיר. להילול שמה של האלה הוקם מקדש המשקף את הארכיטקטורה האופיינית למקדשים בדרום הודו: מגדל

נשוב בהמשך. בומביי נמצאת במדינת מהרשטרה והיא ביתם של מהגרים מכל רחבי הודו, של מוסדות כלכליים מן החשובים במדינה, ושל תעשיית הקולנוע והטלוויזיה הענפה.

מבומביי טסנו לבנגלור שבדרומה של הודו וממנה המשכנו בנסיעה לשריראנגאפטנאם. בעבר היתה זו עיר הבירה של הסולטן טיפו, אשר שלט על חלקים נרחבים של דרום הודו כמאה ה-18. ארמון הקיץ הבנוי ברובו מעץ טיק, הפגיש אותנו עם מורשת הסולטן ועם התרבות ההינדו-מוסלמית בהודו.

המשכנו למאיסור, העיר השנייה בגודלה במדינת קרנאטקה, השומרת על איזון עדין בין המורשת העתיקה שלה לבין העידן המודרני. מן העיר

ההתנהלות, סוג אחר של ריח וטעם, לתפיסה חושית שעושה הבדל. החושים, בהיותם האפיק המרכזי לתפיסתנו את העולם - מהווים נקודת מחקר מרתקת, דרכה ניתן להבין איך חוויות חושיות שונות מאפשרות פרשנויות שונות על העולם. נקודות תצפית שונות, חושפות חיים אחרים. מצוירות בגישה כוז, טיולינו בהודו מגלים את אט את השכבות התרבותיות ותפיסת העולם המקומית, ומאפשרים נגיעה בזמן אחר.

ארץ התבלינים

אל הודו נכנסנו דרך שער הבנייה המערבי שלה, העיר בומביי, אליה עוד

חוויה של פעם בחיים בהודו!

מסע מרתק ומגרה חושים, המספק טעימה מופלאה לכל המעוניין לחוות את הקסם: מפגשים עם תושבים מקומיים, היכרות עם התרבות והמסורת, אומנויות ושווקים, נגיעות מהמורשת הרוחנית ההודית

הטיולים הקרובים:

טיול נשים לדרום הודו 14 יום \$3,580 • טיול לצמון הודו 15 יום \$3,290
טיול להודו ונפאל 22.9.08 יום \$3,550 • טיול נשים לרנאטקא 14 יום \$3,290

קבוצות קטנות ואיכותיות הקפדה על יחס אישי ורמת תנאים גבוהה במיוחד לאורך כל הדרך

אופקים טיולים בצה"ל

www.ofakimtours.co.il www.astha-suranga.co.il 03-7610700

וחדים לצד מבנים קולוניאליים, אנשי עסקים בחליפות מחויטות, לצד אנשים היושבים על שפת המדרכה, מרטיני צונן לצד צ'אי מהביל... זוהי עיר של מובטלים ומבקשי עתיד טוב יותר, הזורמים אליה בקצב של אלפי אנשים ליום, והופכים את בומביי לכור היתוך של קהילות ותרבויות שונות מכל הודו.

במכבסה העירונית, הממוקמת תחת כיפת השמים, ראינו המוני גברים הכובסים באופן ידני אלפי קילוי גרמים של בגדים וברדים. הכביסה הנקיה מתנפנפת בשורות אינסופיות על החבלים, והחירה הגדולה היא כיצד קורה שכל לקוח מקבל בריוק את מה שמסר... המשכנו לשער הודו, רכזו השקפנו על הים. השער, המזכיר את שער הניצחון בפריז, הפך לסמל פופולרי של העיר, ולמקום מפגש החביב על המקומיים.

בתחת הרכבת ויקטוריה, השוכנת במבנה מרשים, ראינו ביטוי מוחשי כיצד בהודו סדר ובלגן שוכנים בהרמוניה, זה לצד זה. רכבות נכנסות ויוצאות, המוני אנשים זורמים לכל

זוהי עיר של מובטלים ומבקשי עתיד טוב יותר ובומבי היא כור היתוך לקהילות ותרבויות שונות

לעתים צרות כמרחק בין שתי ורועות, לעתים נפתחות למרחבי האגם, ישרות כחץ, או מתפתלות בחינניות בין יערות מבושמים של קוקוס, פלפל וקינמון. יצאנו למסע בין התעלות (ה Backwater), בסירות המחליקות בעצלתיים על פני המים, על רקע תפאורה ססגונית המבויקה שילובים של ירוק הרקלים עם כחול השמים. השיט חשף בפנינו את אורח החיים המיוחד שפיתחו לעצמם תושבי המקום, כיוון של חלק מהמקומות ניתן להגיע בסירות בלבד.

בערב קפצנו ל"בר השכונתי" והתמזגנו בסצנת הבילוי המקומי. כבר הגישו לנו את המשקה הטורדי, משקה אלכוהולי המופק מגזל הניגר מעלי עץ הקוקוס, והמלווה בדרך כלל בנתחי דג מטוגן. הקוקוס, הגדל כאן בשפע, משמש למטרות נוספות: בקליפה משתמשים לחומר בעירה, מהסיבים מכינים מחצלות, מברשות וחבלים, מהעלים קולעים סלים ומכינים גגות לבקתות, מהזרע מכינים שמן בסיס מוזן לשיער ולעור, וחלקים שונים של האגוז משמשים למאכל.

הרמוניה של ניגודים

בטיסה הגענו לבומביי, השער דרכו נכנסנו להודו וממנו גם נצא. בומביי התקדמה במהירות מטאורית והפכה מביתו של עיר דייגים לעיר מודרנית ותוססת: עיר המבטיחה היטב את אופיה היחודי של הודו כולה: ניגודים קוטביים שהופכים להרמוניים - בניינים בוקאים

בנוכחות משמעותית של קהילות אתניות מגוונות מאזורים שונים של המדינה. רובה של הקהילה היהודית שנכחה בעבר בקוצ'ין היגר לישראל ולארצה"ב, וכיום מתגוררות בעיר רק מספר משפחות יהודיות. בנו טאון - הרובע היהודי, ביקרנו בבית הכנסת שהוקם במאה ה-16, האוצר בתוכו נברשות מבלגיה, מרצפות מצוירות שהוכאו מסין ובמה מעוטרת כזה. מלבד בית הכנסת מצאנו כאן גם חנויות מקסימות לממכר תבלינים, תכשיטים, ספרים ועתיקות.

הטיול שלנו הפך למענג במיוחד, בזכות בתי המלון המעולים שהתאינו כסנו בהם. כל בית מלון מתהדר בספא המציע מגוון טיפולי אירודורה ועיסויים, סאונות, בריכות נהדרות, שעות של רוגע ונחת המחוררות את החיוניות לגוף. בית המלון בו התאכסנו בקומאראקום צופה אל האגם ונכנה באופן הרמוני עם סביבתו. זה היה הזמן והמקום לנוח על ערסל, להביט בקרני השמש המנצנצות על פני המים, להתרענן בספא וליהנות ממשבצת זמן ניררה.

במקומות רבים ברחבי קראלה מופרות היבשה על ידי לשונות ים ונהרות המתנקשים מן הערים. כך נוצרת רשת מורכבת של תעלות וערוצים, לגונות ואגמים, הנפרשת משולי החוף אל תוך היבשה. ממעוף הציפור, נראות התעלות כרשת של חוטי כסף ועירים השזורים לאורכה של שמיכת טלאים.

כניסה גבוהה המכוסה של ציורים ותבליטים של חיות ודמויות זמיתולוגיה ההינדית.

ארימון המהרג'ה המקסים היה זשכר הרשמי של משפחת המלוכה ול מסרדי הממשל המלכותי. זהו נהג אלגנטי ומרשים בעל כיפות, ייחים ואכסדרות, המשמש בית יצרות של עבודות אמנות מעורבות. לתות מגולפות בעץ נפתחות לחדרים ולמרות מרווחים בפאר, תקרות קושטות, עמודים מפוסלים וציורים יסטוריים.

המשכנו למחוז קורג (Coorg), אמוקם במדרונות הרי הגהאט המערביים. בומבים קודמים, תבלינים היו ריי ערך כמו זהב, ובעלי חשיבות זו תרופות ובשמים. הודו - ארץ תבלינים, מייצרת כ-3 מליון טון של וני תבלינים שונים, מגוון הגדול מכל דינה בעולם. עובדה זו מקנה לה מעמד שוב ביותר בשוק התבלינים העולמי.

תר 80 מדינות מגדלות קפה הודו דורגת במקום השני באסיה והשמיני עולם. אזור זה מאוכלס בשפע מטעים כאחד מהם, שבלבו נמצא בית המלון ו לנו, זכינו לראות מקרוב כיצד גורלים כאן את התבלינים והקפה מקומי.

בבילאקופה (Bylakuppe) - הדתיים שבת הטיבטית השנייה בגודלה ורופץ לטיבט, הכרנו את התרבות הטיבטית בהודו, כשביקרנו בסרה-מיי (Sera Mey), מנזר מרהיב ביופיו פועל על פי עקרונות הבודהיזם הטיבטי. ממשלת הודו מעניקה מקלט דיני לפליטים רבים הבורחים מטיבט או שנות ה-60. בהתיישבות שנוצרו דרבי הודו הוקמו מנזרים, מקדשים מוסדות חינוך, ברוח המסורת התרבות.

יוון תרבות

הגיוון התרבותי בהודו מתבטא גם מגוון הדתות המתקיימות בה וזו לצד. האיסלאם חדר לצפון הודו על ידי באות פולשים, ולדרום הביאו אותו זרחים ערבים. כיום מהווים המוסלמים כ-13 אחוז מכלל האוכלוסייה הודו. עם הגיענו לעיר זכינו בקבלת גים חמה של חברתנו רינו פטימה, חורה מוסלמית המלמדת ביסול בית ספר מקומי. במפגש מקרב בנות ומרחיב דעת בניתה של רינו, כרנו את משפחתה המורכבת, והסכנו בדן לארוחת ערב המורכבת ממטעמי מטבח המוסלמי המקומי. העיר קוצ'ין, היעד הבא כמסע שלנו, תפרשת על מקבץ איים וחצאי איים. נפיה היחודי של העיר מתבטא

מיני כיוונים, נפליטים ועולים לקרונות, וכל זאת מתנהל באיזושהו סוג של סדר שקט ומופלא.

הבניין בו שוכן שוק קרופורד הססגוני, אחד השווקים המפורסמים של העיר, נראה כאילו נקטף מתוך סצינה של לונדון מתקופה הויקטוריאנית. בעבר שימש כשוק הסיטונאי לתוצרת חקלאית, וכיום מגיעים אליו תושבי העיר לקניות מרוכזות. דוכנים וחנויות קטנטנות מציגים כאן שפע של סחורה מקומית: פירות וירקות, תבלינים, מהמצים, פיצוחים מצופים ומחזקים. טעמים של אלו ליווה אותנו במזרחה ארצה, כשאפשרנו לטעמים, למראה ולחוויות להתפשט ולהחלחל אט-אט...

אסטה וסורנגה מארגנות טיולים מיוחדים בכל רחבי הודו, בשיתוף פעולה עם חברת "אופקים".